FORT Yukon Express

Zvláštní vydání / Neprodejný výtisk
SRFY 016 - 1/2018

Zlatá pole budou otevřena v pátek 16. 3. 2018 v 18:00!

„Fort Yukon je v háji…

…a já jsem nezaměstnanej“ pronesl ponuře šerif a dojetím se mu při pohledu na hromadu trosek zamlžily sklíčka jeho brýlí. Proto skoro poslepu sundal z hrudi šerifskou hvězdu a teatrálně ji hodil kamsi k vyvráceným smrkům…

Ale to v ději předbíhám, asi bych měl začít o tom, jak v noci přišla vichřice… Nebo víte co? Vezmu to úplně od začátku.

Jak jistě každý řádný zlatokop ví, Fort Yukon je Perlou severu a městem tónů i miliónů již 28 let, a za tu dobu se v něm ledacos zajímavého událo.

Málokdo si hned prvním rokem všimnul nenápadného vyhublého ušatého greenhorna, který do města přišel odkudsi ze Středozápadu, kde zanechal svoji mladou ženu Zuzanku se slibem, že až zbohatne, vrátí se k ní zpět, koupí ranč a budou mít spolu kupu dětí.

No nebudu vás zbytečně napínat.

Jack tady mezi námi žije dodnes, jak je na tom jeho Zuzanka s kupou dětí nevím, ale když jednou za čas od ní přiveze na saních poštovní kurýr dopis, Jack se nad ním dlouze v slzách dojímá a pak jde se sklopenou hlavou do indiánského hadrového lágru nahradit korespondenční styk jiným stykem.

Ne, že by Jack nezbohatnul. Zbohatl, a to dokonce i několikrát. Ale jedna věc je vyrejžovat hromadu zlata a druhá věc je tu hromadu zlata dostat do civilizace. No a to se Jackovi moc nedařilo. První hromadu ztratil ještě ve městě, v Casinu Brist. Ta druhá odpočívá někde na soutoku Yukonu a Hořiny river, když Jackův parník nedal druhému parníku přednost zprava. Tu třetí si někde na jihu místo Jacka užívá Dlouhoprstej Kid, známej to desperát. Ze čtvrté byla sponzorována výstavba městské katedrály, to když si Jack nechal od pátera vykecat díru do hlavy. Pak už o tom moc přehled nemám, ale určitě byla i nějaká pátá, šestá i sedmá hromada.

Mezitím Zuzanka kdesi dole trpělivě čekala na návrat svého zbohatlého muže…

Jack je co se týče hledání zlata fenomén a štístko s božím požehnáním, ale to finále mu prostě nějak nejde. Už mu i došlo, že by se mohl vrátit za svojí Zuzankou chudý jak fortyukonský kostelní bobr, ale ta jeho nešťastná vůle ho vždy dostala. On jí má totiž moc slabou, fakt moc slabou, a dokud ten jeho vnitřní radar na zlato cítí kdesi v okolí jen stopové prvky zlata, neodejde odtud.

Až v poslední době to pro rodinný život Jacka a Zuzanky začalo vypadat nadějně. Ne tak pro naše město. Zlata bylo čím dál méně, zaručené claimy hluchly čím dál tím více, dveře do casina zarostly pavučinou a v Saloonu Y vládla ponurá nálada. Čím dál tím víc občanů města naložilo na kánoe, parníky i dostavníky svůj majetek a odjelo do dálav za lepším.

Zlatokope. Obchodníku. Hráči.

Inzerovat ve FORT YUKON EXPRESU se vyplácí!
Není o tobě psáno v našem listu? Neexistuješ!
A dvojnásob to platí o podnikání a provozovaných službách v našem velkolepém městě.

Hodláš sytit hladové žaludky zlatokopů?
Hlídat dočasně opuštěné claimy?
Dbát o civilizovaný vzhled občanů našeho města?
Ulehčit tíži jejich váčků se zlatým prachem?
Jsi dodavatel luxusních výrobků z Východu?
Jsi dodavatel výrobků rudých bratří ze Západu?
Jsi malíř či výrobce daguerrotypií?
Hodláš podnikat ve službách na Zlaté horečce dosud neznámých?

Tak pro tebe je tu oblíbené páteční vydání FORT YUKON EXPRESSU!

Svoji inzerci posílej expresní poštou (možno i s reklamní rytinou či kvalitní daguerrotypií) na telegrafní adresu: zlhorecka@seznam.cz

Úspěch tvého podnikání bude zajištěn hned v pátečním čísle FYE.

Oprava střechy Saloonu Y

Zbylo nás tady jen pár nejvěrnějších optimistů, doufajících ve velký nález, který vrátí našemu městu zpět jeho lesk a slávu. Nicméně pohled na čím dál víc usmívajícího se Jacka nám bral i ty poslední zbytky zlaté naděje. Jak už jsem se zmínil, měl v sobě ten radar na zlato a ten mu jasně říkal, že ze zlata tu zbyl tak maximálně prd.

Jack pookřával, žertoval nad našimi prázdnými rýžovacími pánvemi a prozpěvoval si tu o Zuzaně, jak moc ji má rád a že přijede ji zahrát na banjo. Bylo mu jasné, že zlato je pryč a on bude mít sílu se vrátit zpět. Jen nám tím drobet lezl na nervy.

Rozlučkový večírek na sebe nedal dlouho čekat.

Sešli jsme se v Saloonu Y všichni zbývající, protože rozlučka s Jackem byla vlastně i rozlučkou s Fort Yukonem. Stane se městem duchů, a časem i oblíbenou návštěvní destinací masového turismu…

Chlastali jsme jak urvaní ze řetězu, jako kdybychom chtěli zapít konec světa. No a proto jsme si zpočátku nevšimli, že konec světa pomalu nastal, alespoň v tom našem údolí. Osvěžující večerní vánek se s postupující noční hodinou stal nefalšovaným orkánem vyvracejícím stromy, ničícím domy i vše ostatní. To vše nám došlo ve chvíli, když vichr odfouknul střechu Saloonu a na ty naše hlavy přiopilé se začalo sypat všelijaké neřádstvo vichrem donesené.

No byl to hukot, fakt děsnej, hotová Sodoma a Gomora, ale whisky jsme zachránili!

Když jsme se pak kolem poledne následujícího dne probrali, kolem nás byla jen spoušť a trosky něčeho, co bylo kdysi vyhlášeným městem. Nevím jak ostatním, ale mě bylo rázem jasný, že z takovýchto zbytků Fort Yukonu nemůže časem být ani město duchů, natož atrakce pro masové turisty.

Pomalu jsme se slezli na břehu Hořiny river, u pramínku na kraji ještě včera stojícího lesa a oplachovali si studenou vodou oteklé obličeje. Jack mezi námi jako jediný zářil. Matyldu už měl sbalenou a pádlo připravené. Kánoe čekala, Zuzanka taky, budoucí houf dětí byl sice ještě stále uložen u tatínka, ale konečně časově na dohled.

„Fort Yukon je v háji a já jsem nezaměstnanej“ pronesl ponuře šerif a dojetím se mu při pohledu na hromadu trosek zamlžili sklíčka jeho brýlí. Proto skoro poslepu sundal z hrudi šerifskou hvězdu a teatrálně ji hodil kamsi k vyvráceným stromům.

„Šerife neblázněte,“ pronesl Jack. „Taková šerifská hvězda z Yukonu může mít dole na jihu i cenu. Jsou tam prý už i muzea věnující se historii zlatokopectví, nějakej ten dolárek by z toho určitě kápnul.“

„Když si ji najdeš, je tvoje,“ velkoryse prohodil odcházející šerif přes rameno a šel si do bývalé šerifovny sbalit kromě svých pět švestek i tu opelichanou vycpanou sovu, kterou tam měl vystavenou už celý léta v rohu na poličce, a občas pozdě k ránu, po obzvláště vydařených večírcích, zaparkovanou i na pravém rameni.

Jack ho vzal za slovo a ponořil se do spleti vyvrácených kmenů a větví. My se dál věnovali vnější i vnitřní očistě, když teď už bejvalej barman zbystřil.

„Boys, neslyšeli jste nějaký výkřik? Tam co šel Jack.“

Chvíli jsme kroutili hlavou jako že ne, ale ten druhý výkřik jsme slyšeli už všichni.

Byl zoufalý a byl Jackův!

Zařvali jsme v odpověď a vběhli do padlého porostu na pomoc. Noční bouří vystresovaný gryzzli, či bělošským skalpem zlákaný indysman - nemajíce na vlastní, mohli Jackovi dát pořádně zabrat…

Našli jsme ho však sedět a plakat.

Jo, čtete dobře, seděl na bobku u jakéhosi vývratu a bulel jak malá vrána.

„Co je Jacku?“ ptali jsme se jeden před druhého.

Jenom zavrtěl hlavou a dál si nechal z očí řinout slzy jak hrachy. Kapaly mu přímo pod nohy, do vývratové jámy.

Navrátivší se šerif, přivolaný naším předešlým křikem k němu přistoupil a položil mu konejšivě ruku na rameno: „No tak Jacku, nám je to taky všechno líto, ale dole tě čeká Zuz...,“ zmlknul a tiše zíral pod nohy.

Přistoupili jsme blíž a zůstali zírat taky.

Na dně vývratu se blyštěla zlatá kapsa, jakou svět neviděl, a uprostřed toho všeho trčela v zemi zabodnutá šerifská hvězda!

Nevím, jak dlouho jsme tam společně stáli a čuměli na tu blyštivou krásu, ale ze snění nás vyrušilo cvaknutí nože a tichá šerifova slova: „Jacku neblbni, žádný zlato nestojí za to, abys kvůli němu sebevraždil“.

Jack už totiž přestal bulet, stihl si rozepnout košili na hrudi, v ruce držel ten svůj vyhlášený dranžírák a vůbec se netvářil dobře.

„Jacku, no tak, dej mi tu kudlu, měj rozum, ještě nám zbyla nějaká whisky,“ natáhl k němu šerif ruku.

Jack si jen vzdychl, sáhl volnou rukou pod košili a vyndal čtyři záložní claimovací kolíky, které tam jako každý správný ze skla vyfouknutý zlatokop skrytě nosil pro všechny případy. Několika rychlými řezy na nich udělal špice a se slovy: „Tohle jste mi šerife neměl dělat, kdy já tu svoji milovanou Zuzanku doopravdy konečně obejmu?“ si zakolíkoval zlatý nález.

Do nás jako když střelí, každý nosíme své záložní kolíky a během několika okamžiků se všude kolem Jackova nálezu nacházeli naše nové zábory.

Postavit znova město trvalo už o něco dýl. Začali jsme střechou Saloonu Y a došlo i na šerifovnu, Casino Brist, Dragstore, katedrálu, vězení a další výdobytky civilizace. Indiánům jsme dovolili opět tábořit v jejich hadrvesnici, Calverova banda obsadila svůj tradiční camp za druhou lávkou a protože zpráva o nečekaném velkolepém zlatém nálezu se již roznesla do všech koutů našeho teritoria, očekáváme, že v nejbližších dnech ve Fort Yukonu uvidíme spoustu staronových známých tváří.

Jen tu Zuzanku asi ne, tak buďme na Jacka hodní, zaslouží si naší ohleduplnost…

TONY

Ahoj kamarádi!
Jak je vidět z úvodního článku, naše zlatokopecké městečko Fort Yukon je schopno přežít leccos, včetně živelné katastrofy. Ale všechno zlé je k něčemu dobré, takže máme alespoň novou střechu saloonu, pod kterou se budou příjemně zapíjet budoucí bohaté nálezy. A že bohaté budou, na to vemte jed!
Městečko Fort Yukon je po dvou letech opět připraveno přivítat s otevřenou náručí davy ziskuchtivých zlatokopů. Samozřejmě i davy víceméně poctivých obchodníků a živnostníků. Zkrátka, Zlatá Horečka je tady. Jménem Správní rady Fort Yukonu mám tu čest oznámit, že:
Otevření nových zlatých polí proběhne v pátek 16. 3. 2018 v 18.00 hodin!
Jízdní řád naleznete níže, spojky letos nebudou, stejně už všichni víte, kde to je.
Kdo to neví, může se zeptat nás (viz kontakt v tiráži), nebo ostatních zkušenějších zlatokopů, kteří budou jistě vystupovat z vlaku.
Majitele plechových ořů prosíme, aby své miláčky zanechali v Hradci, na jehož konci směrem na Lisov je velké parkoviště (poslední odbočka vpravo před koncem obce).
Pro ty z vás, kteří pojedete na tuto akci poprvé, nebo jste stejně sklerotičtí jako naprostá většina SRFY, si dovolujeme zopakovat „nepsaná" pravidla, která na akci platí. První, co vás po příjezdu čeká, je registrace občanství u sheriffa, u kterého za 120 Kč (ti menší – do 150 cm – za 60 Kč) obdržíte přistěhovalecký příspěvek 120 FY$ a je jen na vás, jak s ním naložíte. Takto získané finanční prostředky alespoň částečně pokrývají náklady spojené s organizací akce. Jestliže nemáte daný obnos, nebude vám občanství upřeno.

- Rádi bychom požádali, abyste nechali doma maskáče a výstrojní doplňky americké armády a pokusili se o stylový oděv (džíny a flanelová košile ze sekáče úplně stačí).
- Abyste si mohli dát v Saloonu něco k pití, je nutné si s sebou přivést hrneček či jinou podobnou nádobu.
- Dodržování zákonů o zbraních je zvláště bedlivě sledováno celou zlovolnou policejní mašinérií Fort Yukonu a přestupky budou velice tvrdě trestány!
- Nikomu nebude poskytován nocleh v objektu Saloonu a přilehlých prostorách, výjimky pouze po předchozím ujednání na adrese v tiráži.
- Taktéž vás prosíme o to, abyste si skleněné lahve, ve kterých jsou podávány limonády, neschovávali na památku během soboty. Rádi vám je věnujeme v neděli po ukončení akce.
- Majitele vícenohých miláčků (psů, žiraf, hrochů, pavouků a jiných potvor) prosíme o to, aby své svěřence bedlivě hlídali a nenechali je páchat zlotřilosti. Vstup do prostoru saloonu, vývařovny a herny je zvířectvu zakázán (neplatí pro policejní psy). Výjimky jsou možné pouze s výslovným souhlasem personálu a za předpokladu, že si majitel bude svého svěřence držet u sebe. Za způsobené škody bude vymáhána pokuta ve zlatě.
- Pokud si někdo z vás plánuje uhnat páteční opilost v nějakém konkurenčním saloonu, poprosím ho, ať si též naplánuje příchod do Fort Yukonu na sobotní dopoledne. Máme dost svých starostí s přípravou a poslední o co stojíme, je umravňovat rozjuchané alkoholiky nejlépe ve dvě ráno.

Plné znění fortyukonských zákonů bude vyvěšené na viditelném místě a jejich dodržování budou kontrolovat šerifovi pomocníci!

Za SRFY sheriff SEYČEK

☆ ☆

FORT YUKON NENÍ ŽÁDNÝ ZAPADÁKOV!

KROMĚ MALÝCH PODOMNÍCH OBCHŮDKŮ A DEKOVÝCH BAZARŮ ZDE FUNGUJÍ STÁLÉ A VYHLÁŠENÉ PROVOZOVNY, VE KTERÝCH SE KAŽDÉMU DOSTANE VŠEHO POTŘEBNÉHO!

☞ VÝVAŘOVNA U VEPŘOVÉ HLAVY

Nabízí chutné a vydatné občerstvení, které ohřeje i toho nejzmrzlejšího zlatokopa!
Nezapomeňte se zastavit u naší polní kuchyně!
Ceny jsou za pusinku…

☞ DRAGSTORE SHOP

Koloniální zboží, výstroj pro přežití v nic neodpouštějící divočině! Jediný shop svého druhu v povodí Hořina river!

☞ Saloon Y

Nejlepší místo, kde posedět s přáteli a obchodními partnery!
Středobod veškerého dění ve Fort Yukonu! Teplé nápoje!
Led zdarma!

☞ CASINO BRIST

Chceš zkusit přízeň bohyně Fortuny v ruletě či kartách?
Pouze zde legálně!
Maximální pohodlí a diskrétnost! Vyškolený personál!

Na co se můžete těšit?

Mimo nonstop otevřeného Saloonu Y funguje v nočních hodinách Herna a Casino Brist, přes den Dragstore a Vývařovna.
V sobotu v poledne začne program různými soutěžemi a všechno vyvrcholí aukcí (cca v 18 hodin), kde můžete utratit své těžce získané zlato za zajímavé a umělecky hodnotné předměty.
Na požádání SRFY během dne zorganizuje svatby, křtiny i pohřby.
Fort Yukon Post oznamuje, že je jediným licencovaným poskytovatelem jakýchkoliv poštovních a telegrafních služeb na území Fort Yukonu. Vzhledem k výše zmíněnému se představitelé FY Post cítí povinováni upozornit, že použití nelicencovaných telegrafních a ještě k tomu bezdrátových prostředků na území Fort Yukon City je nezákonné a tudíž trestné!

SOUTHWEST RAILWAY

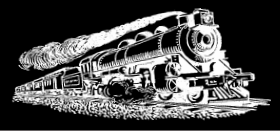

PÁTEK								
Ohnivý oř:	Ex 558	Ex354	Ex556	Ex352	Ex554	Ex350	Ex552	Rx752
Praha, hl.n.	12:33	13:33	14:33	15:33	16:33	17:33	19:33	21:03
Plzeň, hl.n.	13:58	14:58	15:58	16:58	17:58	18:58	20:58	22:45
Plzeň, hl.n.	14:18	15:18	16:18	17:18	18:18	19:18	21:18	22:56
Hradec u Stoda	14:53	15:54	16:54	17:54	18:53	19:54	21:51	23:26

SOBOTA			
Ohnivý oř:	EC562	Ex560	IC512
Praha, hl.n.	06:33	08:33	10:33
Plzeň, hl.n.	07:58	09:58	11:58
Plzeň, hl.n.	08:18	10:18	12:18
Hradec u Stoda	08:53	10:53	12:53

Vydává Správní rada Fort Yukonu (SRFY)
Za přispění SRFY a dalších kamarádů stvořila redakce: Šlápi a Tony
Příspěvky, podněty a dotazy posílejte na adresu: Seyček - Luboš Bečka, Špirkova 527, Praha 4, 142 00
Výhružky, anonymy posílejte na adresu: Blue-Woody - Michal Bezačinský, Žitomírská 32, Praha 10, 100 00
Expresní pošta: zlhorecka@seznam.cz